

[Oluf Pedersen.]

teorier om planøkonomi, som andre nu er ved at forlade, og det ville jo give en helt ny problemstilling i dansk politik. Jeg kan forøvrigt sige, at jeg gennem flere år har ventet, at det ville ske. Der er ingen dansk politiker, hvis økonomiske teorier jeg har fulgt med større bekymring end det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens. Een ting er, at man er planøkonom og vedstår sig det, noget helt andet er at kalde sig liberal og så optræde som planøkonom eller socialist, ja, man kan vel endda snarere med rette betegne det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen som „venstresocialist“!

Finansministeren (Kampmann): For at begynde således, at de sidste kunne blive de første, skal jeg kort besvare det ærede medlem hr. Oluf Pedersens to spørgsmål derhen, at jeg vil sige ja til første halvdel af første spørgsmål og ja til hele andet, det såkaldte tillægsspørgsmål. Jeg må måske så til gengæld have lov at spørge det ærede medlem, om han virkelig tror, at der kun findes samfundsskabte værdier med hensyn til jorden og ikke andre steder. Hvis det ærede medlem kunne begynde at fatte, at samfundsskabte værdier er et betydelig bredere begreb, end han hidtil har givet udtryk for, kunne det også være, at han ville støtte en del andre af socialdemokratiets skattereforplaner end selve grundskyldstanken — jeg forstår, at med hensyn til grundskyld er vi enige i princippet.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen fik mange ting blandet ind i debatten. Jeg må fremhæve — og jeg tror iøvrigt, det ærede medlem selv senere er blevet klar derover — at jeg ikke på noget punkt i min tale har givet udtryk for, at vi skulle have videregående afskrivningsregler eller lignende, men det er jo et spørgsmål, vi kan drøfte i det udvalg, der er nedsat. Jeg gør bare opmærksom på een ting — og det er iøvrigt noget, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen var inde på — at mange af dem

her i salen, der kalder sig liberalister, har ikke noget imod indgreb, når bare indgrebene foregår på den måde, som de synes passer bedst til de pågældende erhvervs interesser.

Ifølge det ærede medlem hr. Alfred Jensen skulle jeg have sagt noget om, at de sociale kontingenter var for høje. Det, jeg sagde — det kan det ærede medlem se, hvis han slår efter også på dette punkt — var, at de sociale kontingenter må holdes nede i forhold til den øvrige beskatning, og så tilføjede jeg, at jeg fandt, det var en god udvikling. Det er ret karakteristisk for, hvordan det ærede medlem hører efter eller læser de udtalelser, man fremsætter her.

Må jeg blandt de øvrige bemærkninger, der er gjort, først tage bemærkningerne om boligstøtten. Jeg forstår, at det, jeg sagde, måske har været lidt for hårdhændet — for at blive i det ordvalg, jeg anvendte — men jeg er i og for sig glad for, at jeg sagde det hårdhændet, for jeg kan måske derigennem have fået en afklaring af, hvad der tilsigtes af henholdsvis de konservative og venstre i denne sag. Jeg forstår nu, at det, man tilsigter, ikke er en afvikling af boligstøtten, i hvert fald ikke det, jeg forstår ved afvikling, for hvis man tilsigter afvikling, må det betyde, at boligstøtten efterhånden kan forsvinde helt. Jeg forstår, særlig af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens tale, at man vil standse et eller andet sted; man vil altså nok fortsætte med boligstøtte, og så nærmer man sig netop de tanker, som gør sig gældende indenfor socialdemokratiet, og som er kommet til udtryk i åbningstalen, som det ærede medlem hr. Aksel Møller jo citerede. Vi vil netop ikke være med til at afvikle boligstøtten, men vi vil meget gerne være med til at drøfte, om den skal have en anden form, og når vort forslag fremsættes af den højtærede boligminister, får vi at se, om de reformplaner, vi har på dette område, kan samle tilslutning her i tinget. Jeg vil meget håbe det.

Der var et par bemærkninger af mig om de militære udgifter, som det ærede